

[Erna Sørensen.]

ser. Dansk Kvindesamfund har gennem flere år beskæftiget sig med dette område og søgt autentiske oplysninger, og det viser sig, at der er over 3 200 dømte for forskellige slags forbrydelser på dette særlige område. Det største antal falder under begrebet utugt med børn under 15 år, hvilket vel også er en af de allervorligste forbrydelser. Det, som falder i øjnene, er i særdeleshed, at man, skønt man har straffebestemmelser med minimums- og maksimumsstraffe, ikke gennem den herskende domspraksis udnytter strafferammerne så meget, som man burde. Det er ikke gengældelsesprincippet, som jeg her vil gå ind for, men jeg tror alligevel, at trusel om og idømmelse af hårdere straffe med frihedsberøvelse må komme i forgrunden. Man bør ikke idømme disse milde straffe, som yderligere sløver de svage karakterer og derved fremkalder de mange lovovertrædelser. I tidsrummet fra 1945 til 1951, da der blev idømt straf for 1 174 blufærdighedskrænkelser, er vi nede på en gennemsnitsstraf på 3,2 måneder. Det er altfor lidt, når man tænker sig, hvad det i virkeligheden drejer sig om, og at det kan føre til endnu større forbrydelser ved gentagelse. Derfor mener jeg, at vi bør tænke meget over forholdene på dette område, når vi nu skal til at behandle spørgsmålet om prøveløsladelser for den slags forbrydere.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder med de andre bestemmelser i lovforslaget, idet jeg forstår på ordføreren for venstre, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at man her tager forbehold. Jeg kan kun sige, at jeg er enig i, at bestemmelsen om tilsyn i henhold til § 289 ophæves, således som det foreslås. Derimod stiller jeg mig meget skeptisk overfor ændringen vedrørende sikkerhedsforvaring. Men jeg forbeholder mig altså at søge nærmere oplysninger i udvalget og at bringe sagen til behandling igen i min gruppe, før vi tager endelig stilling til lovforslaget.

Steen: Det, der er hele tendensen og formålet med de her foreslåede ændringer i borgerlig straffelov, nemlig at de afgørende myndigheder skal kunne foretage prøveløsladelser på det tidspunkt, da de forskellige forhold taler derfor, uden at være bundet af

så stramme regler, som nu er gældende, vil efter min bedste overbevisning betyde en rimelig og forhåbentlig også en hensigtsmæssig udvikling. Det samme gælder efter min bedømmelse de foreslåede ændringer vedrørende dem, der er anbragt i ungdomsfængsel og arbejds- og arbejdshus, og jeg deler ganske ønsket om, at der må blive tilvejebragt en ændring som den foreslåede i forbindelse med det såkaldte polititilhold.

Jeg forbeholder mig naturligvis under udvalgsbehandlingen at se nærmere på enkeltheder og tage stilling til, hvad der her måtte komme frem af andre synspunkter, men det vil ske ud fra en særdeles villig indstilling. Jeg vil meget gerne medvirke til, at vi når et resultat ud fra den linie, som hele lovforslaget bygger på.

Petra Petersen: Den kommunistiske gruppe kan give sin tilslutning til de foreslåede ændringer i straffeloven.

For mig, der ikke er jurist, er det givet endnu sværere, end det var for det ærede medlem fru Edel Saunte, at finde ud af de foreslåede paragraffer, men jeg kan sige, at for mig står det som det vigtigste, at man giver de mennesker, der har forset sig mod samfundet, de bedst mulige betingelser for påny at blive gode samfundsborgere; det må vel være det, samfundet i al almindelighed er bedst tjent med. Det vil sige, at man såvel indenfor fængselsmurene som udenfor må gøre, hvad man kan for at lette forholdene for de straffede.

Her vil jeg gerne have lov til at sige med hensyn til tilsynet, at jeg håber, at man gør det så lempeligt som muligt for de pågældende. Jeg tænker her særlig på de unge, som har forset sig mod samfundet og nu skal vende tilbage til deres arbejde.

Alfred Jørgensen: Der ligger i dette forslag til lov om ændringer i borgerlig straffelov en tendens, som jeg kan bifalde, nemlig at man gennem idømmelsen af straffe ikke alene har til formål at statuere eksempler, ligesindede til skræk og advarsel, men at man også gennem straf og fængselsophold tager positivt sigte på opdragelse af lovovertræderen, og at man efter løsladelsen søger at lette de pågældendes tilbagevenden til normale forhold som nyttige samfundsborgere. Jeg finder det rigtigt, at der nu